

Bilag 4.

Udvalgets spørgsmål til handelsministeren og dennes svar.

Ad forslag til lov om ændring af lov om pengeinstitutters rentemarginal. (F. 166).

Spørgsmål 1:

Har skrivelse af 12. oktober 1975 fra Den danske Bankforening og Danmarks Sparekasseforening været forelagt for Nationalbanken?

Svar:

Medens Nationalbanken var inddraget i de overvejelser, der gik forud for fremsættelsen af forslaget til loven om pengeinstitutters rentemarginal, har jeg ikke fundet anledning til at forelægge pengeinstitutternes skrivelse for Nationalbanken.

Spørgsmål 2:

Har ministeren kommentarer til skrivelsen i øvrigt?

Svar:

Argumentationen i skrivelsen fra bankforeningen og sparekasseforeningen og den fremførte kritik fører pengeinstitutterne til den konklusion, at rentemarginalloven snarest muligt bør søges ophævet.

Heri er jeg ikke enig, idet jeg har den opfat-

telse, at modstående hensyn tilsiger, at loven opretholdes i alt fald indtil den 31. marts 1977, jfr. bestemmelsen i lovens § 11, stk. 1.

Jeg finder derfor ikke, at der er grundlag for at gå ind på en nærmere efterprøvning af argumentationen.

Forholdet havde været anderledes, hvis pengeinstitutternes betragtninger havde ført frem til konkrete ændringsforslag. Dette er imidlertid ikke tilfældet, og jeg må derfor – som anført i bemærkningerne til lovforslaget – lægge hovedvægten på det forhold, at erfaringsgrundlaget vedrørende rentemarginalloven endnu er meget spinkelt, og at lovens virkninger endnu ikke har manifesteret sig på en måde, der muliggør videregående konklusioner.

Der er ved rentemarginalloven tale om et indgreb, der skal virke i en 2-årig periode på samme måde som loven om forlængelse af de kollektive overenskomster, og jeg finder derfor at burde afstå fra en nærmere stillingtagen til skrivelsen indtil de med loven indhøstede erfaringer muliggør dette.